

χοντο ὁμοῦ τὴν ὁδὸν Πιγᾶλ, ἣν πολλάκις ἐμῆκυον διὰ πλαγίων τινῶν δρομίσκων ὡς συνήθως πράττουσιν οἱ ἐρωτόληπτοι.

Τὴν ἐσπέραν ἐκείνην μάτην ἀνέμενε ἀν-
τὴν ὁ Ἀνδρέας! αἱ ὥραι παρήρχοντο καὶ ἡ πρώτη μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥρα ἐσήμαι-
νε, ἡ θορυβώδης νεολαία ἐχύνετο πρὸς τὰ
καφενεῖα καὶ τὰ ζυθοπωλεῖα ὅπως δειπνή-
σωσι κατὰ τὸ συνήθες.

Καὶ τοὶ δὲ τῷ ἐφαινετο ἀπίθανον ν' ἀνε-
χώρησεν δι' ἄλλης ὁδοῦ, ἀπεφάσισε νὰ
ὑπάγῃ μέχρι τῆς ὁδοῦ Πιγᾶλ ὅπως ἴδῃ ἐὰν
ὑπῆρχε φῶς εἰς τὸ μέγαρον Δουβερναί.

Τὰ πάντα ὅμως ἦσαν σκοτεινὰ καὶ κατὰ-
κλειστα ἐν τῷ μικρῷ ἐκείνῳ μεγάρῳ.

Τοῦτο ἀνησύχησε μεγάλως τὸν ἐρωτό-
ληπτον.

Ἔσθη ἐπ' ὀλίγον ὡς σκοπὸς πρὸ τῆς οἰ-
κίας τοῦ Σερβέν ἦτις καὶ αὕτη ἦτο σκο-
τεινὴ.

Μόνον εἰς τῆς θυρωρῶ τοῦ παράθυρον ἐφαί-
νετο ἀσθενὲς τις φῶς, ἔκ τινος σωλήνος τοῦ
φωταερίου ἐξερχόμενον, ἀλλ' ἀσθενὲς καὶ
ἐτοιμόδοστον.

Ἦτο ἀδύνατον νὰ εἶχεν ἐπανελθῇ ἡ
Ροζίτα.

Ἐσθῆμανεν ἡ πρώτη μετὰ τὸ μεσονύκτιον
ὥρα.

Ὁ Ἀνδρέας ἠγνόει εἰς ποῖον ἄγιον νὰ
ἀποταθῇ ὅπως μάθῃ τὴν αἰτίαν τῆς ἀνε-
ξηγήτου ἐκείνης ἀπουσίας, ὅτε συνοδία πολ-
υάριθμος ἠκούσθη ἐρχομένη πρὸς τὴν
ἔκραν τῆς ὁδοῦ, γελῶσα θορυβοδῶς.

Ἦτο ἡ οἰκογένεια τοῦ Σερβέν.
Ὁ Ἀνδρέας ἀνεγνώρισεν ἀμέσως τοὺς
γυναικείους γέλῳτας τῶν κορασίων ὡς καὶ
τὸν βαρύνον ἦχον τῆς φωνῆς τοῦ γλύ-
πτου.

Καίτοι ἤσχυνετο νὰ φωραθῇ ὑπὸ τὰ πα-
ράθυρα τῆς χορευτρίας, ὡς ἀπλοῦς μαθητὴς
πηγαίνοντος ἐκείνης, ἡ ἀνησυχία τοῦ ὑπῆρξε
τῆς ἀλαζονίας τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ ἔσθη ὅπου
ἦτο.

Ὁ Σερβέν ἐβάδιζεν ὀπισθεν τῆς οἰκογε-
νείας του, ἀλλὰ τὸ ὑψηλὸν αὐτοῦ ἀνάστημα,
ἐδέσποζεν, τῆς συνοδίας, ὥστε παρετήρησε
πρῶτος τὸν γραμματέα.

— Σεῖς εἰς τοιαύτην ὥραν; εἶπεν νυ-
κτοπεριπατῶν!

— Ἐγὼ αὐτός.

Τοῖς εἶπε τότε ὅτι τὸν εἶχον ἐπιφορ-
τίσῃ νὰ φέρῃ παραγγελίαν τινὰ εἰς τὴν χο-
ρευτρίαν, ἀλλὰ μάτην ἀνέμενε αὐτήν.

— Δὲν ἐπανεῆλθεν; ἠρώτησε ζωηρῶς ἡ
πρωτότοκος τῶν Σερβέν.

— Ὅχι.

— Εἴθε βέβαιος; ἐπανελάβε μὲ τετα-
ραγμένην φωνήν.

— Βεβαίωτος.

— Ἀ, Θεέ μου! ἐκραύγασεν αὕτη, θὰ γῆ
συνέβη δυστύχημά τι.

Καὶ ἐν ὀλίγαις λέξεσι διηγήθη ὅτι ἤκουσε
λεγόμενον παρὰ τοῦ πρίγκηπος, βεβαιούν-
τος ὅτι ἡ νεῆς προσεχῶς ἤθελεν ὑποκύψει.

Ὁ Ἀνδρέας δὲν τὴν ἤκουε πλέον.

Ἐθλίψε τὴν χεῖρα τῆς Μαργαρίτας καὶ
τοῦ Σερβίνου καὶ εἰσπληθῆς εἰς τὴν πρῶ-
την ἄμαξαν ἦν καθ' ὁδὸν συνήντησε,

— Θὰ ἔχῃς ἐν πεντόφραχον, εἶπεν εἰς τὸν

ἄμαξηλάτην, ἂν μετὰ ἐν τέταρτον θὰ εἶμαι
εἰς τὸ μέγαρον δ' Ἐλύ.

Ἐν γένει εἰς τοιαύτας περιστάσεις, οἱ
ἄμαξηλάται, ἂν οἱ ἔπποι των δὲν εἶναι κα-
ταπεπονημένοι, κερδίζουσι τὰ χρήματα εὐ-
συνηδῶς.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἵππος τοῦ ἄμαξηλάτου εἰς
δὲν ὁ Ἀνδρέας ἀπετάνθη ἦτο εὐρωστος, εἰς
τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν εἰσῆρχετο ἐν τῇ αὐλῇ
φωτιζομένη πάντοτε ὑπὸ τῶν δύο λυχνιῶν.

Ἡ θυρωρὸς καὶ οἱ ὑπηρεταὶ εἶχον ἀπο-
συρθεῖ εἰς τὰ ἴδια.

Ὁ Ἀνδρέας οὐδ' ἐζήτησε τινὰ ἐξ αὐτῶν.

Ἀλλὰ παρετήρησε μόνον τὰ συμβαί-
νοντα.

Τὸ ἐπὶ τῆς αὐλῆς πρόσωπον τοῦ μεγάρου
ἦτο σκοτεινόν· οὗτος ἐπροχώρησε πρὸς τὸν
κῆπον πρὶν ἀπέλθῃ εἰς τὰ δωμάτια του.

Τὸ δωμάτιον τοῦ πρίγκηπος ἐφωτίζετο,
ἐνῶ συνήθως ὁ πρίγκηψ ἔμενε ἀργὰ εἰς τὴν
λέσχην.

Ὁ γραμματεὺς παρεμόνευεν.

Μετ' ὀλίγον διέκρινεν ἐπὶ τῶν παραπετα-
σμάτων διακεκριμένους σκιάς καὶ ἐπείσθη
ὅτι τὸ προαίσθημα τῆς Μαργαρίτας δὲν ἦτο
ἐσφαλμένον.

Ἐγνώριζε κάλλιστα τὰ διαμερίσματα
τοῦ μεγάρου.

Ἀνῆλθε ταχέως εἰς τὰ δωμάτια του καὶ
διὰ τινῶν διαδρόμων συγκοινωνούντων πρὸς
ὅλον τὸ μέγαρον ἐφθασεν ἀθορύβως εἰς τὸ
ἰδιαίτερον διαμεῖσμα τοῦ πρίγκηπος.

Εἶχε μόλις ἀφίχθῃ ἐκεῖ ὅτε κραυγὴ πνι-
γομένη προέβαλε τὰς ἀκοάς του.

Ἀνεγνώρισε τὴν φωνὴν τῆς Ἰταλίδος.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ἐρρίφθη ἐπὶ
τῆς θύρας καὶ ἐβύθισεν αὐτήν.

— Ἀ! εἴθε σεῖς, κύριε, ὅστις κάμνεις
τόσον θόρυβον, εἶπεν ὁ πρίγκηψ τρέμων ἐξ
ὀργῆς.

Ὁ Ἀνδρέας δὲν ἀπεκρίθη.

Δι' ἐνὸς νεύματος ἔκαμε τὸν Μαυρίκιον
νὰ παραμερίσῃ καὶ ἔλθῃ πρὸ τῆς Ἰταλί-
δος ἔλαβεν αὐτὴν εἰς τοὺς βραχίονάς του.

Ἐκείνη διέμενε ἀναισθητός.

— Πῶς ἡ νεῆς αὕτη, εὐρίσκεται ἐδῶ;
ἠρώτησεν ὁ Ἀνδρέας.

— Ἀναμφιβόλως διότι ἠθέλησε νὰ ἔλθῃ.

— Ψεύδεσθε.

— Τὴν λέξιν ταύτην θὰ πληρώσῃς ἀ-
κριβᾶ, ἐκραύγασεν ὁ πρίγκηψ ἀναζητῶν
ὄπλον τι.

Τὸ βλέμμα του ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ ἐγχειρι-
δίου τῆς Ἰταλίδος, λάμποντος πρὸ τῶν πο-
δῶν αὐτοῦ.

Ἐκυψε τότε ὅπως τὸ λάβῃ. Ἀλλ' ὁ
Ἀνδρέας σταυρώσας τὰς χεῖρας τῷ εἶπεν:

— Ἐμπρὸς λοιπόν, κύριε! τὸ ὄπλον ὅμως
αὐτὸ εἶναι ἀνάξιον ὑμῶν.

Σχεδὸν ταυτοχρόνως ὁ θαλαμηπόλος ἀφυ-
πνισθεὶς ἐκ τοῦ θορύβου ἀφίκετο πρὸ τοῦ
κατωφλίου, περίτρομος καὶ ἔτοιμος νὰ κα-
λέσῃ τοὺς λοιποὺς ὑπηρετάς.

— Σιωπὴ! διέταξεν ὁ Μαυρίκιος, μὴ
δυσχεραστούμενος νὰ περάνῃ τὴν σκηνὴν ἐκεί-
νην ἐντιμώτερον ἀφ' ὅτι τὴν ἤρχισεν. Ὑ-
παγε καὶ φέρε ἐκ τοῦ δωματίου μου δύο
ξίφη καὶ οὐδὲ λέξιν εἰς οὐδένα.

Ἀπευθυνόμενος δὲ πρὸς τὸν Ἀνδρέαν.

— Ἐχετε δίκαιον, κύριε τῷ εἶπεν, τὸ ξί-
φος μὰς ἀρμόζει καλλίτερον, καὶ θὰ κάμῃς
καλὰ νὰ ὑπερασπίσῃς ἐαυτόν, διότι σοὶ ὁμνῶ
ὅτι ἂν δυνηθῶ, θὰ σὲ φωνεύσω.

Ὁ θαλαμηπόλος ἐπανεῆλθε κομίζων τὰ
ξίφη καὶ τρέμων, διότι προέβλεπε ὅτι ἡ-
θελε λάβῃ χώραν ὁρᾶμα ὅπερ νὰ ἐμποδίσῃ
δὲν ἐτόλμα.

Ὁ πρίγκηψ δὲν ἠρέσκετο νὰ ἀνθίστανται
εἰς τὰς θελήσεις του.

Τὰ δύο ξίφη ἦσαν ὅμοια κατὰ τὸ μῆ-
κος.

— Ἐκλέξατε, κύριε, εἶπεν.

Ὁ Ἀνδρέας ἐδίσταζεν· ὅχι διότι ἐφο-
βεῖτο, ἀλλ' ἡ μονομαχία ἐκείνη ἡ ἐν τῷ
σκότει γενομένη, ἐντὸς δωματίου καὶ ἀνευ
μαρτύρων, τῷ ἐπροξένει φρίκην.

Θὰ ἐπρότιμα νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὴν
Ροζίταν καὶ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ μεγάρου, ὅπως
μὴ ἐπανεῖλθῃ ποτὲ ἐν αὐτῷ.

— Μὴν μὲ ὠθῆται, κύριε, εἶπε, διότι ἂν
καὶ ἡ διαγωγὴ σας ἦτο ἀνάνδρος, καὶ ὅσον
πρίγκηψ καὶ ἂν ἦσθε, ἐνδομύχως σὰς περι-
φρονῶ, δὲν ἐπιθυμῶ ὅμως τὸν θάνατόν σας,

Τὸ ἐν τῶν δύο ξιφῶν ἐρρίφθη πρὸ τῶν
ποδῶν του.

Καὶ ἐπειδὴ ἐδίσταζεν ἔτι,

— Μὲ ἀπεκάλεσας ψεύστην καὶ ἀνάνδρον,
εἶπεν ὁ πρίγκηψ, τί πρέπει νὰ κάμω ὅπως
σὲ βιάσω νὰ κτυπηθῇς;

Καὶ διὰ τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους, ἐχάραξε
ἐρυθρὰν γραμμὴν ἐπὶ τῆς παρειᾶς τοῦ γραμ-
ματέως.

Ἡ Ροζίτα κατέκειτο ἐπὶ τοῦ τάπητος!

— Ἀπάγαγε αὐτήν, διέταξεν ὁ μαρκή-
σιος τὸν θαλαμηπόλον, ὅστις καὶ ὑπήκουσε.

Ὁ Ἀνδρέας ὠρμησεν ἐπὶ τοῦ ξίφους, ἡ
ἀκατανόμαστος ἐκείνη προσβολὴ τῷ εἶδε
τῷ δικαίωμα νὰ φωνεύσῃ.

[Ἐπεται συνέχεια.]

* ΤΟΝΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Περιοδικὸν μηνιαῖον δι' οἰκοδομοποιίας καὶ μητέρας
καὶ νεάνιδας, ἐκδιδόμενον εἰς αὐτοτελὴ κομμάτια τε-
μνίδια ἐξ 68 σελίδων ἑκάστον κατὰ μῆνα. Τὰ 12 τεμνίδια
τοῦ Ἀ' ἔτους: Ὑγιεινὴ τῆς Καλλονῆς, Οἰκια-
κὴ Μαγειρικὴ, (ἐξεδόθησαν ἤδη), Οἰκιακὴ Ζα-
χαροπλαστικὴ, Ὁδηγὸς Συμπεριφορᾶς. Ἡ
Οἰκοδόμοποινα ὡς Νοσοκόμος καὶ Φαρμακο-
ποιός, Πῶς διατηροῦνται καὶ καθαρίζονται
τὰ ἐνδύματα, Οἰκιακὴ Γαλακτοκομία, Πῶς
διατηροῦνται τὰ τρόφιμα, Ὑγιεινὴ τῆς οἰ-
κίας, Τὰ πρῶτα καθήκοντα τῆς μητρὸς,
Οἰκιακὴ ἀνθοκομία καὶ Ἡθικὴ ἀνατροφή
τῶν τέκνων. — Πρωτοφανὲς ἐν Ἑλλάδι δημοσίωμα,
χρησιμώτατον, πρακτικώτατον, εὐθυνώτατον. — Συν-
δρομὴ ἐντίτλια Ἑλλάδος δρ. Α. Ἐξωτερικοῦ
φρ. χρ. 5. — Γραφεῖον, ἔδρα Θεμιστοκλέους 60, ἐν
Ἀθήναις.

Α. Αὐαῖν, μαγειρὸς ἐν τοῖς Νοσοκομείοις τῶν

Παρισίων

ΤΟ

ΝΕΟΓΝΟΝ

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ — ΥΓΙΕΙΝΗ — ΘΗΛΑΣΙΣ

Μετάφρασις Κ. Κυριακίδου, ὑφηγῆτο τῆς Παθο-
λογίας τῶν παιδῶν ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ. Μετὰ
12 μεγάλων εἰκόνων ἐν τῷ χειρῶν.

Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυ-
στορημάτων» (ὁδὸς Προαλείου ἀρ. 10) ἀντ. φρ. 1,50,
ἀποστέλλεται δὲ ἐλεύθ. ταχυδρ. τελὼν ταῖς Ἐπαρχίαις
καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἅμα τῇ λήψει τοῦ ἀντιτίμου.